

Raportóri beszámoló

„Milyen legyen az iskola? – a diák szemével”

A kerekasztal-beszélgetés 2007. január 30-án került megrendezésre a Szent István Közgazdasági Szakközépiskola és Kollégium dísztermében, „Milyen legyen az iskola? – a diák szemével” címmel.

A szervező Fővárosi Pedagógiai Intézet abból az indítatásból kezdeményezte a beszélgetést, hogy egy olyan kommunikációs teret hozzanak létre, amelyben az oktatási szektor minden szereplője és elemzői, valamint a Fővárosi Diákönkormányzatok Szövetségének ügyvivő testülete, és a megjelent vendégek lehetőséget kapjanak a felszólalásra, elmondhassák álláspontjukat azokról az általánosnak tűnő kérdéskörökről, amelyek általánosságukból adódóan rendkívül nagy jelentőséggel bírnak az iskolai és az iskola közi közéletben.

A program célja, hogy közelítse a diákok, a tanárok és a fenntartó álláspontjait, és a beszélgetés során megvitatott kérdések alapján egy általános, a gyakorlatban is hasznosítható modellt állítson fel a leggyakoribb problémák megoldására.

A kerekasztal-beszélgetés 2007. január 30-án került megrendezésre a Szent István Közgazdasági Szakközépiskola és Kollégium dísztermében, „Milyen legyen az iskola? – a diák szemével” címmel.

A korábban elmondottaknak megfelelően a beszélgetés résztvevői az oktatás különböző területeiről érkeztek.

Vendégünk volt:

John Emese, a Fővárosi Közgyűlés Oktatási és Ifjúsági Bizottságának alelnöke;
Dr. Kovácsné Dr. Papp Mária a budapesti Igazgatók Szövetségének elnöke; Gergely Péter, a Fővárosi Önkormányzat Oktatási Ügyosztályának ifjúsági referense;
Jászper András, a Diákközéletért Alapítvány elnöke, diákjogi szakértő;
Kósa András szociológus, aki munkája révén napi kapcsolatban van a középiskolás fiatalokkal;
Pleyerné Lobogós Judit, a Fővárosi Pedagógiai Intézet pedagógiai szakértője, a gyermek és ifjúságvédelem részéről,
Gosztonyi Gábor a Fővárosi Diákönkormányzatot Segítő Pedagógusok Munkaközösségének vezetője, valamint a középiskolás diákok képviselőjében Baczkó Norbert és Bodnár Krisztián Ferenc, a Fővárosi Diákönkormányzatok Szövetségének ügyvivői. A kerekasztal-beszélgetést Latyák Tamás moderálta.

A kerekasztal-beszélgetés a következő kérdésköröket dolgozta fel:
Az iskolai légkört alakító tényezők; az iskolai együttműködés szinterei és lehetőségei; a diákönkormányzati munka és nehézségei; az iskola „ismeretlen szereplői” és munkájuk: a gyermek- és ifjúságvédelmi felelősök tevékenysége, különösen a középiskolákban. Az előre felsorakoztatott kérdéscsoportokon kívül, megfogalmazódtak olyan kérdések is, amelyek az aktuális oktatáspolitikai eseményeket helyezték előtérbe. Elsősorban a szakképzés átalakításával kapcsolatos kételyeket fogalmazták meg a hallgatók.

Itt fontos megjegyezni, hogy az Oktatási és Ifjúsáspolitikai Bizottság elnöke, Gemáné Dr. Vastag Görgyi előzőleg ígéretet tett a FŐDISZ ügyvivő testület tagjainak, hogy a februári hónapban a diákönkormányzati találkozón tájékoztatót tartanak az e témában érdeklődő kollégáknak és diákoknak. Szó esett a pedagógusok óraszám emeléséről, a pályázatokról, valamint az „örök” témáról, a dohányzásról.

A következőkben azokról az általam fontosnak tartott megállapításokról szólnék, amelyek helyet kell, hogy kapjanak a beszámolóban, illetve szerves részét képezik a beszélgetés összefoglalójának. Olyan általános álláspontokat ismertetek, amelyeket továbbgondolásra érdemesnek tartok, mind a fővárosi mind a helyi szintű együttműködésekben.

Az iskolai légkör kialakításában, formálásában meghatározó tényezők a következők: a - tanát-tanár, tanár-diák, diák-diák, diák-szülő, szülő-tanár által kialakított kapcsolatok. Fontos, hogy az iskolai életben aktív szereplőkről beszélhessünk, és lényegesnek tekintsük, hogy milyen közösségi céltudatot hordoznak az intézmény „lakói”. Több közös találkozásra, beszélgetésre, közös gondolkodásra lenne szüksége az iskola szereplőinek. Alapvetően nem csak a szabadidőben kell létrejönnie a jó hangulatnak, hanem a tanulással töltött időszakokban is. Vannak pedagógiai módszerek, amelyek tanulhatók, és ezek is befolyásolhatják a jó iskolai légkör kialakítását” – mondta John Emese.

Befejezésül, összefoglalásként, azt mondanám, hogy a beszélgetés alapján elmondhatjuk, az oktatás szereplőinek nem olyan távoliak az elképzelései, mint azt esetleg gondolnánk, pusztán a megoldást elősegítő eszközök nem kidolgozottak a mai napig sem. Választ kell találni arra a kérdésre, hogyan valósítható meg a mindennapokban a jó iskolai légkör és hangulat, s úgy gondolom, ha erre a kérdésre megtaláljuk a választ, több lépéssel közelebb kerülünk a jól funkcionáló iskola kialakításához.

Budapest 2007. február 07.

[Árkosiné Gáspár Mária]